

Forfatter: Ibsen, Henrik

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Ibsen, Henrik (1887-06-12)

Citation: Ibsen, Henrik: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Ibsen, Henrik (1887-06-12)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 381. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000237.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

München, den 12. Juni 1887.

Kære herr justitsråd Hegel.

Tillad mig herved at aflægge Dem min forbindtligste tak så vel for Deres ulejlighed med Sigurds væksel som for kon verteringen af de omskrevne obligationer. At en sådan foranstaltning var i vente har jeg allerede i længere tid været forberedt på.

Hanfständigls ny fotografi i kabinetsformat, der er særdeles vellykket, skal det være mig en fornøjelse at sende Dem en af dagene. Ligeledes håber jeg at kunne opdrive et par ældre portrætter. Men disse ligger ikke mere end 12—14 år tilbage i tiden. Fra tidligere dage er jeg ikke i besiddelse af billeder og ved heller ikke, hvor sådanne skulde kunne opdrives.

Men nu det hele foretagende? Mangen gang er jeg bange for at det måske egentlig er Henrik Jægers pågåenhed, som bringer det frem. Og så erindrer jeg godt at jeg selv for et par år siden, da Jægers arbejde kom på tale, yttrede at det vilde være heldigere om udgivelsen udsattes til foråret 1888. Men jeg kan forsikre Dem at dette fra min side meget mere var en udflugt, for at vinde tid, end et ønske, og at De aldeles ikke må fæste Dem derved eller føle Dem bunden deraf. Mig vilde det være det aller behageligste om den mærkedag i mit liv, som indtræffer i næste år, måtte i enhver henseende gå aldeles lydløst og sporløst forbi i de nordiske lande.

Jeg behøver vel ikke at forsikre Dem om, at jeg varmt og oprigtigt påskønner dette nye vidnesbyrd om Deres venskab, som ligger deri at De er rede til at indlade Dem pås. 382et så lidet lokkende foretagende. Men jeg kender meget godt den stilling, som min kæmpende virksomhed foreløbig har sat mig i hjemme. Og derfor har jeg holdt det for min pligt og skyldighed at udtale disse mine betænkeligheder. —

For resten skriver jeg idag nærmest for at bede Dem om godhedsfuldt at ville sende mig 1000 kroner enten i væksel eller i tyske sedler.

Både min hustru og jeg glæder os overordentlig til at få se havet igen. Vi taler ofte om at i grunden kunde vi jo meget godt slå os ned for alvor deroppe. Men det er dog vel måske bedst for os at have, i alle fald indtil videre, et fast punkt, hvortil vi kan vende tilbage, udenfor de hjemlige grænsepæle.

Her nede har vi endnu ikke haft ordentlig sommer iår. At gå ud uden overtøj kan der næsten aldrig være tale om. Vi håber at finde solskinnets og varmen oppe ved vesterhavet. Og skulde end uvejret forfølge os did op, så er jo havet da desto pragtfuldere.

Og så beder jeg da Dem og Deres kære at modtage vore bedste hilsener idet jeg tegner mig

Deres hjertelig hengivne
Henrik Ibsen.